

Békében, háborúban összefont életek

Az 1944-es megtorlások áldozatairól emlékeztek meg a vasárnap délelőtti engesztelő szentmisén az újvidéki Szent Rókus-templomban

„Új kezdetek, új lendület lehetősége az advent, az az idő, amikor megállunk és előret tekintünk: meggyőződünk róla, meddig sikerült eljutnunk az elmúlt évben, jó úton haladunk-e, szükség van-e arra, hogy irányt váltsunk. Számot vetünk mindarról, amit az elmúlt évben tettünk.” Ezekkel a szavakkal indította a partizán felszabadítást követő megtorlások áldozatai emlékének szentelt, advent első vasárnapján megtartott misét *Hornyák András* atya az újvidéki Szent Rókus-templomban.

Óros András

Hornyák atya megszenteli az adventi koszorút

A tragikus események 67. évfordulóján a sokoldalú magyarországi megemlékezésekkel egyidejűleg tartott engesztelő szentmisén Hornyák atya prédikációjában arra szólította fel a közösség tagjait: vizsgálja meg ki-ki önmagában „éberségét a kiengesztelés terén”. Mint mondta, néha könnyebb meggyónni valamit, mint bocsánatot kérni bajtársunktól, ezért azon kell igyekeznünk, hogy a bocsánatkérés és megbocsátást is minél emberségesebben műveljük.

A szentmise végén a 44-es eseményekre emlékezve **dr. Ózer Ágnes** történész elmondta: ahogyan minden város történetében megvannak a gyarapodás, fejlődés periódusai, úgy, sajnos, megvannak a pusztulás és a halál periódusai is. Újvidék esetében – tette hozzá – ez utóbbi időszakok sohasem tartottak sokáig, de a 48–49-es események, a 42-es „hideg napok”, 1944 áprilisa, továbbá az 1944. október 23-át, vagyis a partizán bevonulást követő időszak

mindenképp az ilyen periódusok közé tartoznak.

Folytatása a 4. oldalon

■ v.ár

Békében, háborúban összefont életek

Az 1944-es megtorlások áldozatairól emlékeztek meg a
vasárnap délelőtti engesztelő szentmisén az újvidéki Szent
Rókus-templomban

Folytatás az 1. oldalról

– Azt, hogy hamarosan eljön a megtorlás ideje, előrevetítette már az 1944 januárjában a Vajdaság „becsületes magyarjaihoz” írt partizán kiáltvány is, mely szabadulást azoknak ígért, akik csatlakoznak a partizánok felszabadító mozgalmához. Később, azokon az októberi napokon, hajszálon múltott minden újvidéki magyar és német élete, meg mindazoké, akik nem osztották a felszabadító világnézetét – mondta el történelmi visszapillantásában Ózer. – Ma az a feladatunk, hogy emlékezzünk – fogalmazott –, de nem bosszúvágygal: az éleslátás, a kétszer kettő értelmének ideje jött el.

– Fontos, hogy hiteles forrásokra támaszkodva, hiteles helyeken tudjunk

emlékezni őseinkre, családtagjainkra. Fontos, hogy továbblépve e sérelmeken ma tiszta szívvel tudjunk köszönni szomszédainknak. A sors ugyanis úgy hozta, hogy békében, háborúban összefonta életünket. Azért kell továbblépniünk, hogy utódaink békében élhessenek itt egymással – nyomatékosította Ózer Ágnes.

A szervezők nevében Mészáros Ilonka, a Magyar Kultúra Lovagja Assisi Szent Ferenc imáját mondta el a megemlékezés végén. Az engesztelő szentmisén az Ave Mariát Vitkayné Kovács Vera és Vitkay Kucsera Ágota operaénekesek adták elő. Az eseményen jelent voltak dr. Csáky S. Piroska és Bába Lúcia, a Magyar Kultúra Lovagjai is.

■ v.ár